

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

X 122/4

Gnomus poetae
græci.

edidit Phil. Brunsch.

Leipzig
Flenschen
1817

BIBLIOTHÈQUE S.J.
Les Fontaines
60 - CHANTILLY

ΗΘΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

S I V E

G N O M I C I
POETAE GRAECI

AD OPTIMORUM EXEMPLARIUM
FIDEM EMENDAVIT

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK.

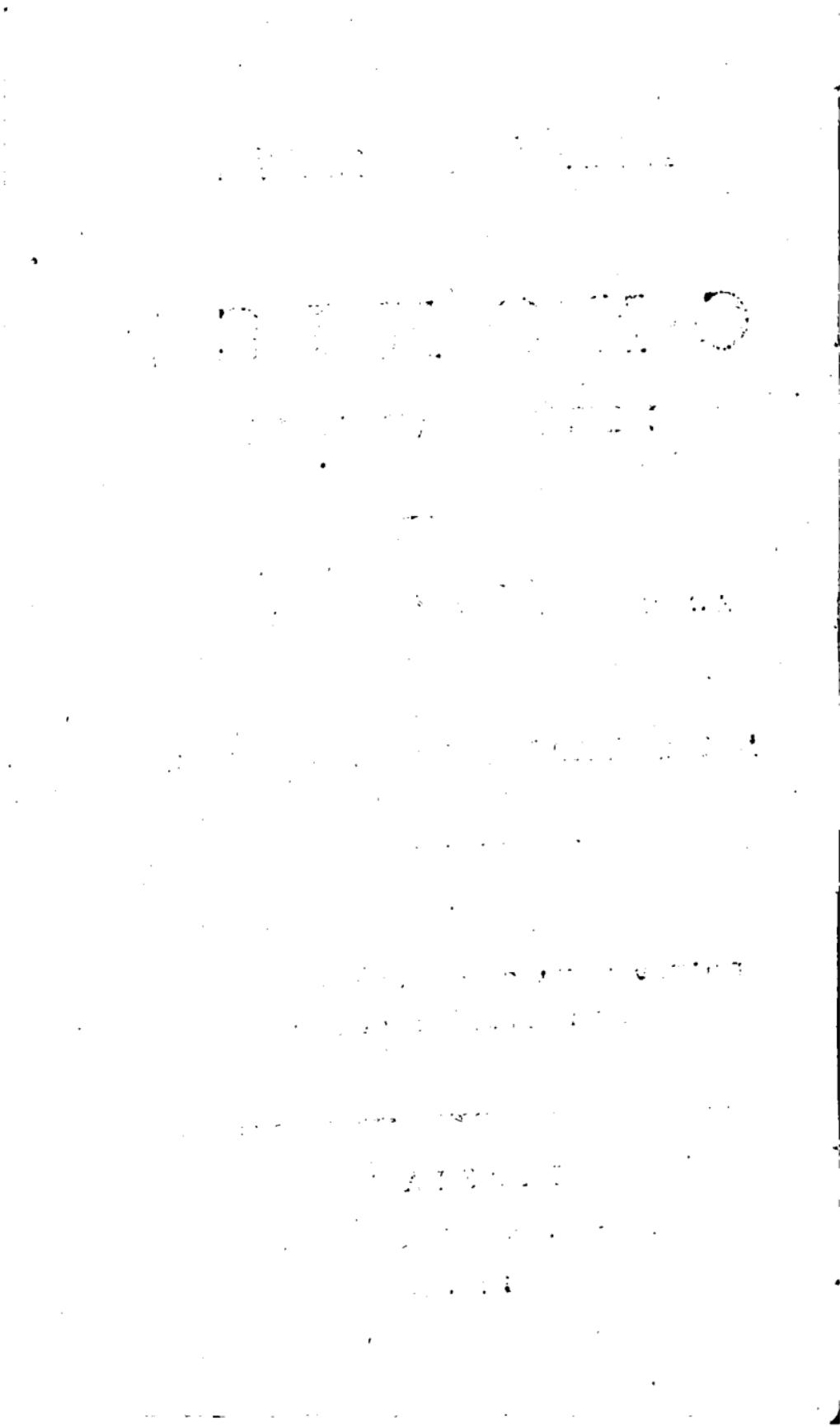
BIBLIOTHEQUE S.
EDITIO NOVA CORRECTA
ET INDICIBUS AUCTA.

LIPSIAE,

SUMTIBUS GEOR. FLEISCHERI JUN.

1847.

LECTORI

S. D.

RICH. FRANC. PHIL. BRUNCK

REGIAE INSCRIPTIONUM

ET HUMANORUM LITERARUM ACADEMIAE

SOCIUS.

Quum a me Sophoclem iamdudum exspectes, miraberis, Lector amice, nec forte moderate feres, libellum tibi obtrudi, qui nihil habet cum illo commune. Sic iam questi sunt ex amicis etiam meis nonnulli, quum necopinantibus illis, longeque alias res meditari me putantibus, prodierunt eura mea aliquantulum expoliti Argonautorum Poëta, et facetissimus veteris commediae scriptor. Bono animo es: explebitur cum Deo exspectatio desiderii tui. Praelum tandem subiit Princeps Tragorum: excusa iam sunt Scholia omnia, quorum de edendi ratione non ita pridem

a *

sententiae suaे participes fecit literatos omnes in Eruditorum Diario Vir morum probitate, integritate vitae, doctrinae elegantia apud bonos omnes maxime commendatus, et supra impurissimorum scurvarum calumnias et convicia immensum quantum evectus. Perductae sunt item ad finem quatuor Tragoediae; quinta operas exercet. Inceptum opus, quantum per me licebit, non intermittetur; nec tamen ita properabitur, ut festinationis olim poenitendum mihi sit, neu, si quid mihi interea diversum arriserit, animo ut non geram morem. Datam fidem praestiturum me spero; sed videto: in diem certam non promisi; nec a Sophoclis studiosis pignora pelliciendo, argento quemquam circumduxi, quod faciunt hodie nebulones quidam perditissimi, ita ut integrum mihi semper futurum sit, uti legitima exceptione.

Iam vero, quaenam fuerit in edendo hoc libello ratio consilii mei, paucis dendus es. Poëtarum, quos Gnomicos vocant, editionem accuratam et venustam nullam videram. Veteris sapientiae, Graecaeque elegantiae studiosis gratum me facturum quid putavi, si eis enchiridion

hoc nitidius politiusque ornatum trāderem:
 Theognidem, qui agmen hīc dūcit, pri-
 mus in lucem edidit Aldus Manutius;
 cuius liber instar est veteris apographi;
 quo ipse usus est. Codicis illius vitium,
 ut in principem editionem, sic ex ea in
 ceteras omnes permanavit, quod quale sit,
 euivis hanc novam cum aliis conferenti
 statim in oculos incurret. Nempe Theo-
 gnidis poësis, quae superest, non est con-
 tinuum opus, sed ex fragmentis constat e
 variis illius hominis elegiis aut poëmatibns
 excerptis.*) Illam ad quatuor codices Bi-
 bliothecae Regiae contuli, quorum in tri-
 bus sententiae fere ad eundem modum di-
 stinctae sunt, quo in hoc libello. Singulae
 vel in capite habent literam maiusculam
 miniatam, vel litera illa carent, vacuo re-
 licto spatio, ubi peritioris calligraphi manu

[*) Valckenarius ad Euripid. Phoeniss. p. 164, b. Theo-
 gnidis reliquias dicit male consarcinatas. Idem ad
 Xenophont. Memorab. p. 259. sq. Ern.: „Videntur
 quae nobis supersunt, Theognidea ex variis Elegiis
 conflata.“ Quid quod pro Anthologia e variorum
 poëmatibus decerpta habuit Heynius ad Homer. II.
 T. VII. p. 720. „Quae habemus [Theognidea],
 inquit, Farrago sunt ex pluribus ac diversis poëtis;
 quac tamen ad Cyrenum scripta sunt, pro antiquo-
 ribus haberri possunt.“]

pingenda erat. Praeterea qui primus far-
raginem illam coagmentavit, Theognideis
versus plurimos immiscuit aliorum aucto-
rum, Tyrtaei, Mimnermi, et maxime So-
lonis. Poterant quidem illi inter Theo-
gnideos relinquiri, si Theognis seorsim et
sine ullo cōmitatu excuderetur; sed quum
adiunctos habeat illos ipsos scriptores,
quorum possessionem invaserat, interdicto
adversus eum agi, tum aequitatis, tum
conciunitatis ratio postulabat; qua de re
in notis dixi.

Instunt huic editioni omnia, quae con-
tinet pars altera editionis Poëtarum mi-
norum Graecorū Radulphi Wintertoni,
Cantabrigiae excusae anno MDCLXXVII.
praeter Orphei, vel nescio cuius id. no-
men mentiti, fragmenta tria, quae in Or-
phicorum editione Gesneriana legi satius
vīsum est, ideoque removenda duxi. Sed
horum in locum Cleanthis pulcherrimum
Hymnam suffeci; insuperque Hesiodi Poë-
ma Ηθικὸν, si quod aliud, huic collectioni
addidi. Pseudo-Phocylidis carmen ex iis-
dem Regiis codicibus emendavi, qui Theo-
gnidem continent, quortum unus Hesiodum

etiam habet. Alia quaecunque omnia Sto-
baei Florilegium servavit, ad scriptum eo-
dicem Bibliothecae Regiae collata, longe
emendatius quam antea in hoc libello ex-
hibentur. Solonis inter veteres Sapientes
praestantissimi non pauca solum fragmenta,
sed quaecunque ad nostram aetatem per-
venerunt et conquiri potuerunt, *) secundis
euris limatiiora in hanc collectionem intuli.
In Comicorum vero sententiis fragmenta
aliquot, quorum partem tantum Winter-
toni editio exhibet, integra dedi, ex aucto-
ribus qui ea servarant.

Latinam versionem plerisque horum
carminum adiungi solitam, ut tironibus
damnesam, doctoribus inutilem, consolto
omisi. Ne tamen hic libellus omni utili-
tatis aut voluptatis fructu careret, quem ca-
pere possent qui literis graecis haud fuerunt
imbuti, sententias et fragmenta ab Hugone
Grotio, aliisque summis viris eleganti car-
mene latino redditia singulis graecis sub-
ieci. Notas addidi breves, criticas fere et
graecae lectionis constitutionem spectan-

[*) De Solonis reliquiis nonnulla habet Valckenarius
ad Herodot. p. 434.]

VIII P R A E F A T I O.

tes.* Anthologiam sententiarum parallelarum e graecis latinisque Poëtis facere perfacile fuisset; sed inutili mole librum onerare nolui. Stobaeum adeant et florilegia latinorum Poëtarum, qui, quot diversis modis res eadem possit enuntiari, perpendere amant. Pauca sunt haec, quibus te volebam, Lector amice; nec te diutius demorabor. Fruere hac nostra opella, quae si tibi tuisque ita, ut fore confido, erit accepta et utilis, otium mihi tranquillum et diurnum precare, quod nulli alii rei libentius impendam, quam ut bonarum literarum studiis commodem.

Dabam Argentorati 13. Martii 1784.

[*) Hae notæ in Argentoratensi editione, ut in omnibus Brunckianis, textum poëtarum sequentes posteriorem libri partem consiciunt: cuius ordinis rationem reddit ipse Brunckius in praefatione ad Comicum paulo post initium. Nos commodioris uetus gratia singulis versibus, quo quaeque pertinebat, substravimus: id quod lectores meminisse oportet, sicubi in textu editum viderint, quod in notis, scriptis, ut videtur, post textum iam typis expressum, certe aliquanto post excusis Argentorati, retractatur.]

G N O M I C I
P O E T A E G R A E C L

A

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

ΚΑΛΛΙΝΟΥ ΕΦΕΣΙΟΥ.

Μέχρις τεῦ πατάκεισθε; οὐτ' ἄλκιμον ἔξετε θυμὸν,
ω̄ νέοι; οὐδὲ αἰδεῖσθ' ἀμφιπερικτίονας,
ω̄δε λίγην μεθιέντες; ἐν εἰρήνῃ δὲ δοκεῖτε
ἡσθαι· ἀτὰρ πόλεμος γαῖαν ἅπασαν ἔχει.

* * * * *

5 καὶ τις ἀποθνήσκων ὥστατ' ἀποντισάτω.
τιμῆν τε γάρ ἔστι καὶ ἀγλαὸν ἀνδρὶ, μάχεσθαι
γῆς πέρι, καὶ παιδῶν, κουριδίης τ' ἀλόχου,
δυσμενέστεν· θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, ὀππότε κεν δὴ
10 Μοῖραι ἐπικλώσωσ· ἀλλά τις ἵθυς ἵτω
ἔγγος ἀνασχόμενος, καὶ ὑπ' ἀσπίδος ἄλκιμον ἡτορ
ἔλσας, τὸ πρῶτον μιγνυμένου πολέμου.

Fragmentum e CALLINI Elegia servavit Stobaeus
Tit. LI. De Callino, Elegiacorum poëtarum antiquissimo,
quaedam lectu digna sunt in Actis Academiae Parisien-
sis T. VII. p. 364. [Conf. liber bonae frugis, Io. Valent.
Franckii Callinus sive quaestionis de origine carminis
elegiaci tractatio critica. Acced. Tyrtæi reliquiae cum
prooemio et critica annotatione. Alton. et Lips. 1816.
8.] Tertius hexameter in Stobaei codd. omissus est: eius
in locum Camerarius versum hunc sufficit:

εὖ νῦ τις ἀσπίδα θέσθω ἐν ἀντίθιοις πολεμίζων.
quem recepit et in versione expressit Grotius. BRUNCK.
8. Θάνατος δὲ τότ' ἔσσεται, ὀππότε κεν δὴ. Sic bene
Stobaei liber scriptus. Grotius edidit δέ ποτ' ἔσσεται,
ὄππότερον δὴ. BRUNCK.

οὐ γάρ καὶ θάνατόν γε φυγεῖν εἰμαρμένον ἔστιν
ἄνδρ', οὐδὲ ἡν προγόνων ἢ γένος ἀθανάτων.
πολλάκι δηϊότητα φυγῶν καὶ δοῦπον ἀκόντων
15 ἐρχεται, ἐν δὲ οἴκῳ μοῖρᾳ κίχεν θανάτου.
ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἔμπης δήμῳ φίλος, οὐδὲ ποθεινός·
τὸν δὲ ὀλίγος στενάχει καὶ μέγας, ἡν τι πάθη.
λαῆ γὰρ σύμπαντι πόθος ιρατερόφρονος ἀνδρὸς
θνήσκοντος· ζώων δὲ, ἄξιος ήμιθέων.
20 ὥσπερ γάρ μην πύργον ἐν ὄφθαλμοῖσιν ὅρωσιν.
ἔρδει γὰρ πολλῶν ἄξια μοῦνος ἐών.

17. ἡν τι πάθη. si in pugna ceciderit. De hoc euphemismo vide quae notavimus ad Comici Concion. 1105. Idem in Pace 169.

ώς ἡν τι πεσὼν
ἐνθένδε πάθω, τοῦ μοῦ θανάτου
πέντε τελανθή ἡ πόλις ἡ Χίον
ὑφλήσει.

Quandoque additur παπόν, ut in Euripidis Androm. 89.
ἀλλ' εἰμ', ἐπει τοι γ' οὐ περιβλεπτας βίος
δούλης γυναικός, ἡν τι καὶ πάθω παπόν.

Quos versus protuli, ut levem maculam e priori senario abstergerem. Male editum est ἐπειτοι καὶ — Brunck. Falli Brunckium, docuit Porsonus ad Euripid. Med. p. 448. ed. Lips. alter. Xenophon de Rep. Athen. prope fin. ἐπει τοι καὶ οὕτως ἔχει. Morus: „L. ἐπειτοίγε, siquidem. καὶ non habet locum.“ Erravit vir egregius. Longinus sect. XXIII. extr. ἐπει τοι τὸ πανταχοῦ κοδωνας ἔξηγθαι λιγινοφρονόν. Scribendum esse ἐπει τοι καὶ τὸ πανταχοῦ —, non dubitabis, si contuleris diversitatem scripturæ e Codd. enotatam in edit. Weisk. p. 591.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

GALLINI EPHESI

ELEGIA

INTERPRETE HUGONE GROTI.

Quonam hic usque tepor, Iuvenes, quando ignea
vobis

vis animi? Non vos Amphiperictyonum
tam segnes censura movet? vos alta putatis
otia, quum tellus undique marte fremat.

Iam quicunque vir est, scutum ferat obvius hosti,
et iaculum vibret vel moriente manu.

Gloria namque ingens adoriri cominus hostem
pro grege natorum coniugeque et patria.

Fortibus et pavidis condicto tempore mortem

Parca feret. Rectum quilibet interea
pretendat gladium, clypeo generosa recondens
pectora, dum primo sanguine pugna calet.

A fato nulli mortis sit gratia, non si
auctores generis sit numerare Deos.

Saepe aliquem elapsum circumstridentia tela,
in lare privato mors inopina rapit:
mors vilis populo, et nullum meritura favorem.

Fortem plebs celebrat, grataque nobilitas,
sive cadens populi gemitus expressit amantis,
seu vivens auget semideum numeros,
vertitque in se oculos ceu celso vertice turris:
quippe unus multos laudibus exsuperans.

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Une ou plusieurs pages sont omises
ici volontairement.

INDEX POETARUM

QUORUM CARMINA AUT FRAGMENTA HOC
SYNTAGMATE CONTINENTUR.

(*Numeri paginas indicant.*)

A.

- Alexis. 255.
Amphis. 256.
Anaxandrides. 256.
Antiphanes. 257.
Apollodorus. 259.

C.

- Callimachus. 192.
Callinus. 87.
Cleanthes. 203.
Clearchus. 281.
Crates. 274.

D.

- Diodorus. 272.
Diphilus. 260.

E.

- Eratosthenes. 194.
Eriphus. 278.
Eubulus. 273.
Euenus. 190.

G.

- Gnomae. 300.

H.

- Hesiodus. 212.
Hipparchus. 274.

L.

- Linus. 184.

M.

- Menander. 262.

- Menecrates. 194.
Metrodorus. 196.
Mimnermus. 99.
Monosticha. 500.

N.

- Naumachius. 176.
Nicostratus. 275.

P.

- Panyasis. 286.
Phererates. 275.
Philemon. 267.
Philippides. 276.
Philippo. 275.
Phocylides. 125.
Phocylides Pseudonymus. 152.
Posidippus. 195. 278.
Pythagoras. 145.

R.

- Rhianus. 188.

S.

- Simonides. 128.
Sotôn. 104.
Sotades. 276.

T.

- Theognis. 3.
Timocles. 279.
Tyrtaeus. 89.

INDEX IN NOTAS.

A.

ἀδής. 25.
εἰρηγατής. 132.
αγανοφων antepaenultimā
productā. 158. [Cyclicus
poëta apud Scholiast. ad
Euripid. Orest. 139a. Barn.
χροσεῖν, φύλλοισιν ἀγα-
νοῖσι κόμωσαν. Clarissi-
mus Matthiae dedit sim-
plici ν, ἀγανοῖσι.]
ἀγκλομήτης, ἀγκυλόμητης.
214.
ἄγνοια et ἄνοια confusa. 326.
ἄγνναι cum digamma. 231.
ἀδεικτος. 163.
ἀδηρείη. 151;
ἀδηρητης. 131.
Adiectivum a substantivo
structurā disparatum. 230.
ἀειδεῖν. De futuro h. v. 3.
Aeschines orator. 156.
ἀθανασία. De quantitate h.
v. 278. ἀθανασία et εὐθα-
νασία confusa. 278.
ἀθάνατος. Ή τι quantitate h.
v. 278.
αι infinitivorum elisum.
241.

ατ et ε confusa. 42.
ἀκέφαλοι versus. 71. 231.
ἀκραής. 239.
Alcathous. 54.
ἀλεινὸς, calidus. 158.
ἀλεινὸς, vitāndus, barba-
rum. 158. [Libri Ba-
rocciani scriptura ex-
pressa est ex Hesiodi
carmine extr. Conf. Cal-
limach. H. in Cerer. 23.]
Alexis. v. inſra s. v. κύλιξ.
ἄλλοι ἄλλως etc. 14. 108.
ἀλφοτηρ, ἀλφοτής. 216.
ἀμάν, ἀμασθαι. 229.
ἀμαξα, ἀμαξα. 30.
ἀμετολ, ἀμετρως. 164.
ἀμητωρ. 129.
ἀμφὶ et οὐνεκεν posita
παραλλῆλον. 169. sq.
ἀμψω indeclinabile. 159.
ἄν pro ἐάν posatum corri-
piatur ap producatur 91.
Conf. not. ad p. 269:
ἀναγκαῖος. 25.
ἀνακλήτωρ. 273.
ἀναλίσκω. De augmento
h. v. 274.

Anapaëstus in pari sede
versuum iambicorum. 131.
ἀνάσχετος. 11.
ἀνδάνειν. De constructione
h. v. 5.
ἀνήρ. De quantitate pae-
nultimae 306.
ἄνοια et ἄγνοια confusa. 326.
ἄνοχτος 11.
ἀντιπνίειν ἀνέμοις. 162.
Aoristus sententiam indi-
cans generalem. 227. Ao-
ristus medii passivā si-
gnificatione. 166. [Add.
Leonid. Tar. LXII. 2.
Etiam in Callimachi H. in
Apoll. init. *ἰστορο* vide-
tur positum pro ἐνεισθη.]
ἀπάλαμος, *ἀπάλαμος.* 24.
213.
ἀπάτωρ. 129.
Apollonius Rhodius. 169. sq.
ἀπονίκτεσθαι. 66.
***Ἀργευφόντης.** 215.
Aristophanes. 148.
ἀρύμεναι. 213.
ἄροτος et ἄροτρον confusa.
76.
ἄρσην κύρος. 168.
**Articulus a substantivo se-
iunctus interserto prono-
mine.** 56.
**ἀρχή καὶ τελευτὴ καὶ μέ-
σον.** 5.
ἄστος synizesin passum.
133.
Attractio. 235. [Aliud at-
tractionis genus tetigi in
not. ad Epistol. Pythagor.
p. 300. Orell.]
ἀτυχεσθαι. 170.
ἀνθισ. 214.
ἀνύνη. 129.
ἀντισ. 214.
ἀντρομήτωρ. 129. [Prorsus
geminum est ψευδοπάτωρ

Callimachi H. in Cérer.
99.]
αἴτος. *ώντος.* 27. 47. 62.
αἴτοῦ de persona secunda.
505. 527.

B.

βαθυκήτης. 14.
βαίνειν de coitu. 16.
βασιλῆς. 224.
Βίβλονος. 239.
βλάπτειν i. q. στερεῖν. 94.
βοή. *ὄσσαν ἀπὸ βοῆς ἔνεκα.*
170.
βοόχος priori productā. 71.
Βυβλίονος. 239.

C.

γαλῆ 259.

D.

**Dativi pluralis vocalis qua-
tenus elidatur.** 5.
δὲ in apodosi. 226.
δεικνύειν. 163.
δεινός. 9. sq.
δειπνολόγη. 4. 244.
Demona. v. *infra* s. v.
ὑπέρθεος.
Demosthenes. 155.
διννάζειν. 77.
δεօμος et πέδη iuncta. 135.
δηλιφρων barbarum. 179.
διακρίνειν. 170.
διάκτορος. 215.
διομήτωρ. 129.
Διος. 225.
δίχα. 9. [Aeschylus Pro-
meli. 935. Br. *ὄσσα τὸ τ'*
ἄρχειν καὶ τὸ δρακόντειν

Δίγα. Choēph. 774. Sch.
alt. ἔγεις το τῶν ἀλεγμέ-
νων δίγα;]
Δικόμιθος. 9.
δολομήτης, δολύμητις. 214.
δορατοῖς. 7.
δούλος an i. q. δόλος. 41.
Dualis pro plurali usurpa-
tus. 220. Dualis aoristo-
rum persona III. in — op.
221.
δύο, δύο. 325.
δυσαγής. 239.
δύσομα. De quantitate h.
v. 56.
ἔνν. v. s. v. δύο.
δύρειν. 216. [Activum iam
usurpavit. Homerus, si
fides libello de Homeri-
ca poësi, quem alii tri-
buunt Plutarcho, alii
Dionysio. Halicarnassen-
si, p. XI. extr. Barnes.]

E.

ἴαρ synizesin patitur. 253.
ἴαρον de persona secunda.
505. 527.
ἴβδομας eliciendum e prae-
gresso οὐτα. 110.
εἰ cum coniunctivo. 94. 106.
εἰδε cum infinitivo. 156.
[Cum Euripideis compa-
randa HomERICA Odyse.
XXIV. 576. sqq. ubi par-
ticulae optandi αἱ γὰρ
eadem ratione regunt in-
finitivum inunctum nomi-
nativo participii.]
εἰδίζειν. 146.
εἰναι τόπον, εἰ τόπον. 94.
εἰναι. Coniunctivus εἰν,
— εἰνε, εἰν. 172. 238. εἰνε.
18. Ellipsis coniunctivi. 22.
Ellipsis imperativi. 157.

[v. Schol. ad Pindari **ΘΙ.**
XIV. 21. — Num forte
haec ellipsis etiam ibi ob-
tinet, ubi infinitivus *cum*
accusativo ἐχεταγματικῶς
aut εὐκτεκός positus est?]
εἰνεκεν an in scena locum
hábuerit. 508.
εἰς i. q. μάρος. 157.
εἰς et εἰ confusa. 274.
εἰναίρεσθαι i. q. προσφέρε-
σθαι. 65.
εἰνω et εἴω confusa. 7.
εἰς et εἰς confusa. 274.
εἰς et εἰ confusa. 25. [Mo-
nui de hac confusione in
Melet. p. 69. Satis fre-
quentem esse, docent no-
tae Uptoni ad Dionys. Hal.
de compos. verb. p. 162.
Lips., VVeiskii ad Lon-
gin. p. 571., Schneideri
ad Aristotel. H. A. T. III.
p. 259. T. IV. p. 154. et
ad Xenophont. Opusca
Polit. p. 56., Schleusneri
Cur. noviss. in Phot. col.
526., Astii ad Theophr.
Char. p. 95.]
ἐκτράπελος. 25. [V. not. ad
Pindari Pyth. IV. 186. ubi
unice verum puto ἐκτρά-
πελον.]
Ellipsis verbi finiti e se-
quente oratione subau-
diendi. 228. verbi cognati.
10. sq. 14. verbi rarior.
42. totius sententiae. 249.
[Conf. v. 607. Nisi forte
h. l. plene interpungendu-
m post λιμὸν, versus
que 605. et 606. iungendi
praecedentibus. Quod si
probas, versus 603. et
604. pro parenthesi sunt
habendi.]
ἔμβρενος, **ἔμβρενος.** 167.

ἔνδοθεν, *ἔνδοθι*. 236. 239.
sq. 245.

ἔνεκα, *οὐνέκα*. Graeci his particulis licenter usi. 170. [Etiam in ὅδῳ οὐνέκα πρώτῳ duas particulas idem significantes ἐκ παραλλήλων positas esse. Quapropter nō solum cum Lobeckio scribere ὀδούνεκα: quam scripturam tetigi in not. ad Sophocl. Aiac. T. I. p. 229. Ex uno Sophocle (Aiac. l. c.) ὥδῳ οὐνέκα habet H. Stephanus Thes. T. I. c. 1204. H. Poterat citare etiam ex eiusd. Oed. Col. 853. Item ex Aeschylo, qui Prom. 330. ξηλῷ σ., ὥδῳ οὐνέκα ἔκτος αἵριας χρέες. ubi quae continuo sequuntur, πάντων μετασχῶν καὶ τετολμηκών ἐμοί, dignam animadversione structurām habent: nam vis praepositionis μετά pertinet etiam ad sequens participium τετολμηκών. Non infrequens hoc idioma est in verbis cum praepositione οὐν composite: aliquanto rarius in verbis compositis cum aliis praepositionibus. De illis notavi nonnulla in Indice ad Gregor. Cor. p. 1032. quibus hic accedant sequentia. Euripides Iphig. T. 668. καὶ αυτοφαγγηται καὶ πνωθῆνται δέμας. Etymolog. M. col. 743. in. αυτοφαγνεται καὶ οξύνεται τοῖς αφεντικοῖς. ad quem locum Sylburgius p. 44. b.: „sensus est, αυτοφαγνεται καὶ

αυτοφαγνετas, praepositione in utroque commate subaudita.“ Verborum cum ἐκ compositorum hoc reperi exemplum. Homerus Odyss. XXII. 56. ὅσσα τοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται ἐν μεγάροισι. h. e. ἐκπέποται καὶ ἐδήδοται.]

ἐπτρέπεσθαι. 51.

ἐπτίνευν, *ἐπτίνειν*. 18.

ἐξακίσας. 147. 155.

ἴσω et *ἴσων* confusa. 7.

ἐπταίνειν. De forma futuri h. v. 10. 64. [Utramque formam frequentatam fuisse, docent verbalia αἰνῆτος et αἰνητός: quorum posterius Lexicographi parum curarunt. Pindarus Nem. VIII. 66. αἰνέων αἰνητά.]

ἐπταμήσασθαι. γρ. 34.

ἐπει cum coniunctivo. 99. *ἐπει* οὐ non semper coalescunt per synizesin. 241. *ἐπει* τοι καὶ. 83. [Plato T. XI. p. 19. Βίρ. ἵπει τοιγε καὶ ὁρθοῖς αὐτῷ ὁ θεὸς εἶπε: Bekkerus dedit ἐπει τοι καὶ — II, 5. p. 424.]

ἐπι. ἐφ' ώ γε, ἐφ' ὧτε. 264.

ἐπι et *περὶ* confusa. 179.

Epigramma Megaris reperitum. 54.

ἐπιπέδει ειν. 164.

ἐπιπάγγυν vox non Graeca. 224.

ἐπιπειθεῖη. 136.

ἐπιφέρειν. 171.

ἐρατός passim corruptum. 90.

ἐργάζεσθαι. *ἐργάσαιο*, *ἐργάσαιο*. 214.

ἐρχος ὁδόκτωρ. 110.

Epeorus, Epeiros. 215.
ēros et ērē confusa. 31. [v.
 not. ad Dionys. Halic.
 de comp. verb. p. 308.]
ēspōs. τοῦτερον etc. 155.
ēros an digamma habuerit.
 219.
ēs et ēx confusa. v. ēs.
ēdāns. 239.
ēdāvaola. 278. sq. *ēdāvar-*
aia et ēdāvarasia confusa.
 278.
ēdōv, ēdūs. 154.
Euripides. 5. 7. 88. 156.
 168.
ērēs et ērē confusa. v.
 ērēs.
Euteenius. 226.
ētēpōnslos. 25.
ēphēosastai γαῖην. 54.
ēpumēistas. 233.
ēgyw pro ἄν. 136.

Z.

Zēpυρīn prima producta.
 71.

H.

η correptum. 132.
ηθīaw. 60. 243.
ηθea. 222. [Ilic cur *te*
 omitti oporteat, causa
 non alia videtur haben-
 da esse quam digamma.
 V. Heynius ad Hom.
 Il. T. VII. p. 754. qui
 „In Hesiodo“ inquit
 „aliquot locis est emen-
 dandum“. Quod si ve-
 rum est, v. 121. corri-
 gas: *ἀνθρωποις κατὰ ηθea.*
 Vid. Hom. Odyss. XIV.
 411. Et conf. not. ad
 p. 236. et 243.]

Herodotus. 33.
Hesiodus. 134. 241. v. su-
 pra s. v. *Ellipsis.* item s.
 v. *ηθea.* item infra s. v.
μεμνημένος.
Hesychius. 12. 25. 131. 179.

O.

thalia. 159.
Theognis. v. infra s. v. *με-
 λεύθερas.*
Theognidis patria. 54.
Θηροφόρη. 4.
Θηγοκειν. *τεθνάρα.* 15. [*τε-
 θνάρας*, mediā productā,
 legitur in Aeschyli Agam.
 547. Schütz.]
Θηηρός, mortuus. 164.
Thucydides. 17.

I.

ε dativi elisum. 110.
Iamblichus. 163.
Ιπέλος. 226.
*In infinitivorum futuri tem-
 poris usus Graecae lin-
 guae proprius.* 16. sq.
 [Xenophon Anab. II. 4.
 19. *ἄς οὐκ ἀκόλουθα εἰη*
τὸ ἐπιθεσθαι καὶ λέοντι
τὴν γέφυραν. Schneider-
 rus: „Ita margo Steph.
 cum libro Brodæi habet
 pro vulgato *τὸ τε ἐπι-
 θησθαι καὶ τὸ λέοντι*.“
 Vulgatum hoc me qui-
 dem non offendit. —
 Schol. ad Pind. Nem. VII.
 141. *δύνασας* — *ἀπαλλά-
 ρειν.*]
Ιόνης. 221.
Ιονης cum digamma. 213.
 248.

ἴεσ, *ἴεσ*. 50. *ἴεσ* et *οίεσ* παλάνιν i. q. παλάζειν.
confusa. 226.
ἴγως, pariter, 20.

K.

Caesurae vis ad producen-
dum. 27.
καθικναῖσθαι. 233.
καὶ γαρ postpositum. 49.
καὶ et ὡς confusa. 39.
καιρός, ἀεὶ τὸ καιρόν etc. 279.
κατίσχατος. 326.
Callimachus. v. supra s. v.
Aoristus.
καλός. De quantitate h. v. 311.
κατατιθέναι, κατατίθεσθαι.
32.
κατοπάζειν. 226.
κεκορεσσάμενος. 213.
κεῦθιμο. 21. sq.
κεῦθος. 21.
κεφαλῆφι, κεφαλῆφι. 237.
Κήρευθος. 60.
κῆρος, κῆρος. 215. sq.
κηδάναι. De quantitate h.
v. 137.
κηδηφ. 273. sq.
Coronae convivales. 66.
κόρος ἄρον. 168.
Corporis humani dissectio.
160.
κοῦρα. 180. [Callimach. H.
in Dian. v. 72.]
κώχλος, ἡ. 179.
κρετισσαν, κρέσσαν. 46.
κτᾶσθαι passivā significa-
tione. 145. sq.
κυδνός. 223.
κυδρός. 223.
κύλιξ subaudiendum. 38.
[Num in Alexidis fragm. I.
v. 5. scribeadum τὰς
ἀράτους πίνομεν?]
Cypria. x. infra s. v. μελε-
δῶναι.

A.

λευθάνειν. λελησμένος, λε-
λασμένος. 187. [Epicam
formam Panyasidi dudum
reddiderant H. Stephanus
et Vintertonus, quos
secutus est Gaisfordus.]
λιπειν. De aoristo I. h.
v. 148.
λύνη ἀεὶ τὸ καιρόν etc.
279.
Liquidae pronuntiando ge-
minantur. 134.
λυτονερός. 129.
Longinus. 88.
Lycurgus orator. 89.
λυματίνεσθαι. De constru-
ctione h. v. 318.
λυράν. 155.

M.

Magnetismus animalis. 108.
μάκαρες. 109.
μεγαλήτης. 14.
Megara. 54.
μεθύειν, μεθίεσθαι. 94.
μελεδῶναι, μελεδῶνες. 215.
[Etiam in Theognid. v. 863:
malim μελεδώνας. item in
fragmento Cyprorum,
quod Bekkerus ad illum
versum citavit.]
μελετᾶν τίνος. 226. [V.
Schol. ad Pindari Ol. VI.
61. et XIV. 26. Nem.
VI. 91. et VIII. 32. Isthm.
V. 36.]
μεμνημένος. Usus huins
participii, eiusque abso-
lute positi, solennis est

in formulis imperandi.
V. Hesiod. 392. (ubi praestat quod al. habent, ὥρια ἔργα.) 584. 656. 673. Plene idem 273. sq. ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν εφετμῆς ἐργάζεσθαι. Abundanter Aeschylus Choeph. 676. sq. Schütz. alt. πρὸς τοὺς τεκόντας πανδίκως μεμνημένος τεθνεῶτ' Ορέστην εἰπέ μηδαμῶς λαθῆ. Hunc quoque usum iam in Homericā poēsi reperias. v. Il. V. 263. XIX. 153.
μεταδίδοναι. 62.
μετέχειν. 62.
μέτρον κατὰ μέτρον. 164.
μῆν velans cum imperativo aoristi. 155. [Aeschylus Prom. 532. Br. μῆδε σοι μελησάτω.] cum coniunctivo praesentis. 156. 158. cum futuro. 318. [Aeschylus S. c. Th. 252. Br. μῆδεν τῶνδ' ἐρεῖς.]
μητρομῆτροι. 129.
μητροπάτωρ. 129.
μικρὸς et ὀλίγος confusa. 316.
Mimnermus. 90.
μοῖραν absolute usurpatum. 134.
μόνος i. q. τīs. 212. μόνος [τῶν], δσα etc. 203.

N.

v paragogicum. 5. 9. 19.
21. 63. 107.
ναῦς. ντα monosyllabum.
248.
νεόφρων. 187.
Neutra adjectivorum. 19.
39. 48. 59.
νήφων, νηφόνος. 47.
Nominativus cum infinitivo

loco imperativi posito. 58.
169. [Aeschyl. Prom. 711. sq. οἵς μὴ πελάζειν, ἀλλὰ διεστόνος πόδας χρίμπτουσα ὁσχίαισιν ἐπερράν χθόνια. Vid. Hesiod. Op. 742. 746. Naumach. 32. et sic saepissime. Alibi accusativus ponitur, v. c. Hesiod. Op. 751.] Nominativus cum infinitivo loco optativi posito. 156. [Usus illius infinitivorum quam dedi explicationem in notis ad L. Bos. Ellips. p. 620., eam explodit Hermannus in commentatione de ellipsi. et pleonasmō in Gr. I. p. 131. sq. Sed in illa disputatione viro egregio, ut sumus homines, humani quid accidisse, facile suspicaberis, si contuleris quae, cum meis illis amicissime conspirantia, adnotavit ad Viger. p. 733. sq. ed. I. p. 745. ed. II. Add. I. I. H. Nastii libell. Ueber Homers Sprache p. 25. Conf. tamen quae notavi supra s. v. εἶναι.]

νόμος, cantilena, fabula. 25.
νυμφα. 180. [Callimach. H. in Del. 216.]
νώνυμος, νώνυμος. 219.

E.

ξενηδόχος, ξενοδόκος, ξεναδέχος. 518. sq.
Xenophon. 17. 88. 155. V. etiam supra s. v. Infinitivorum etc.

O.

ε, η, τό. Usus articuli insolens. 48.
 ὅδε, ὁ δὲ. 222, 224, 225, 237, 245, 247.
 ὅδος οὐνεκα. v. supra s. ἔνεκα.
 οἰχεός. 131.
 οίκος etc. cum digamma. 241.
 αῖος et λεος confusa. 226.
 ὀλγός et μικρός confusa. 316.
Homerus. 99, 241.
 ὅμως. 8. una cum. 22.

Oxytonorum apostrophum passorum recta tonosis.
 72.
 ὀπάζειν. 226.
Oppianus. 195.
 Optativi usus in interrogativebus sine ἄν. 195. cum ἄν. ibid.
 ὁργὴ et ὁρμὴ confusa. 19, 225.
 ὁρμὴ et ὁργὴ confusa. 19, 225.
 ἕρνις. De quantitate h. v. 162.
 ὁρφηή, ὁρφηή. 70. [Schol. ad Pindari Ol. I. 115.]
 "Ορφηή, ή νῦξ βασιτόνως. ὁρφηή δὲ νῦξ, ἀντὶ τοῦ σκοτεινῆ, ἐπιθετικῶς, ὁξύνεται.]

ὅς, ubi exspectes εἴ τις. 186.
 [Cum Platonis loco compara hunc Xenophontis *Oecon.* IV. 19. Εγὼ δὲ καὶ τοῦτο ἡγούμαι μέγα τεκμήριον ἀρχογτος αρετῆς εἶναι, φῶ ἂν εἰώντες ἐπωντας, καὶ εἰ τοῖς δεινοῖς παραμένειν ἐθέλωσιν.]
 δος. ὅσα etc. relatum ad τά etc. 192. sq. [Hesiodus *Fragm.* p. 445. Loesn.

ὅσσος ζσαν μύρμηκες — τοὺς ἄνδρας ποίησε. In notissimo Sardanapali epigrammate alii habent ταῦτ' ἔχω, ὅσσος ἔφαγον —, alii τόσος ἔχω, ὅσσος ἔφαγον —.]

ὅτε c. coniunct. 99.
 οὐδεμία, οὐδεμίη. 8.
 οὐνεκα. v. supra s. ἔνεκα.
 οὐτος. καὶ ταῦτα, καὶ ταῦτα μέντος. 272. sq.
 οὐχὶ saepe oblitteratum. 307.
 ὅφες priori producta. 71.
 ὅφρα τὲ. 65.

II.

παρ' καρφον. et πάρα καρφόν. 316.
 παραποίειν. 53.
 παριδεῖν et περιιδεῖν confusa. 328.
 pariter. 22.
 παρούνιμος, πάρμονος. 18.
 Participia ubi naturam induerunt nominum, inclinationis modum mutant. 47.
 πάσασθαι. 13.
 πάσχειν. ἦν τὲ πάθω etc. 88.
 πατρομήτωρ. 129.
 πατροπάτωρ. 129.
 πενεῖν. 327.
 πενοῦν. 327.
 περιδρομος. 45.
 περιιδεῖν et παριδεῖν confusa. 328.
 περιτρέπειν. 132.
Pindarus. v. supra s. v. ἐκτράπελας.
 πιστός. 24.
Plato. 148, 169, 186.
 πλέον. τι πλέον et τὸ πλέον confusa. 125.
Pleonasmī. 27. sq. 172.
 πλοκαμῆσ. 171.

P.

ποικιλομήτης, ποικιλόμητις. 214.
ποικιλος. 45.
πολυγηθής. 240.
πολυχρόνιος. 191.
πού, πολλάκι πον, ἀεὶ πον, 177.
Praepositionum usus in eodem loco variatus ad idem significandum. 203.
προμήτωρ. 129,
προπατωρ. 129.
Pronominum formae plenae et encliticae. 3. Pronominis relatiyi syntaxis idiomatica. 64. sq.
πρός τενος είγα. 91.
πρώτος καὶ τελευταῖος καὶ μέσος etc. 3.
πυκάζειν. πυκάσσειν, πυκάσσεσ. 237.
πῦλος passim latet cōrūptum. 163.

P.

φαδινός. 4.
φίπτειν, φίπτειν. 15.

S.

Σαλαμιναρέτης, Σαλαμινάρης. 113.
σιγηλός, σιγηρός. 324.
Σικελίας et Σικαλίας confusa. 55.
Simonides. v. infra s. v. 26.
σινάρα. 7.
Σινάρος. De quantitate h. v. 40.
σκάπτειν διεύλη etc. 165. sq.
σκύφος priori productā. 71. 187.
Socrates an aliquid scripserit. 277.

Socraticus scriptor Eryxiae. 273.
Socraticus scriptor de lego. 273.
Sophocles. 9. 170. [Posterioriorem Sophoclis locum quod negavi mutantum esse, nolim ita intelligi, ac si etiam forma scripturæ antiquæ mihi probetur. Scilicet scribendum σοφεῖα, quemadmodum scribimus τοφεῖα.]
Sotades. 277. sq.
Sotadicum metrum. 277.
σπ. Ante has litteras an brevis corripi possit. 131.
σποδιός. 131.
Strabo. 90.
Suidas. v. infra s. v. ὑπέρθεος.

T.

ταμεῖον, ταμεῖον. 324.
τάπης. De quantitate h. v. 76.
τέρρα. 15.
τὸ non praeponitur vocabulo ad quod refertur. 73. [Ne quis mihi opponat locutiones bimembres ellipticas, membris per τὸ alteramque copulam iunctis, ubi vox quam sequitur τὸ in priori membro, in posteriori ad alteram copulam subaudienda est. Quarum locutionum ratio cum viros graece perdoctos passim fugerit, aliquot exempla rei ceteroqui per vulgatissimae expromam. Plato T. XI. p. 8. Bip.

σοφίας τῆς τε σταυτοῦ καὶ τῶν νῦν ἀνθρώπων. Plena locutio est: *οօγλας τῆς τε σταυτοῦ καὶ τῆς τῶν νῦν ἀνθρώπων.* Ut multum falleretur, si quis copulam τε ad *σεαντοῦ* referens *praepositam voci suae* diceret. Itaque non opus erat, ut in Philemonis fragm. XI. v. 7. Brünckius alterum articulum insereret (not. p. 270.). Panyasis fragm. I. v. 4. ὃς τ' ἐν δαιτὶ καὶ ἐν πολέμῳ —. Quis hic tam parum sit λογικός, ut dicat τὸ pertinere ad ἐν δαιτὶ habeatque hoc pro exemplo copulae *praepositae?* Immo plena oratio est: ὃς τ' ἐν δαιτὶ καὶ ὃς ἐν πολέμῳ —. Eodem modo Aeschylus Prom. 489. sq. διεῖνες τε δέξιοι φύδιν, εἰώνυμοι τε πρὸ καὶ οἰτίνες εἰώνυμοι. Pindarus Nem. I. 46. εὐ τε παθεῖν καὶ ἀκοῦσαι. plene: εὖ τε παθεῖν καὶ εὖ ἀκοῦσαι. Plato T. XI. p. 55. ὅτι τε οἰσθα —, καὶ επιτετήδενας —. plene: — καὶ ὅτι επιτετήδενας. Aeschylus S. c. Th. 1075. sq. Br. ὥσπερ τε πόλις καὶ τὸ δίκαιον —. plene: — καὶ ὥσπερ τ. δ. Nullarum autem partium orationis frequentiores sunt huiusmodi ellipses, quam praepositionum. Plato T. V. p. 286. ἐν τε πλοίοις καὶ ναυοῖ. p. 293. ἐκ τε — τοῦ Πειραιῶς καὶ τοῦ ἄστεως. plene: καὶ ἐκ ναυοῖ. et: καὶ ἐκ τοῦ ὄφεος. Add. not. p. 256.

ubi quod scripsi de Brünckio, fortasse scripsi paullo calidius. In Simonidis quidem loco vir celeberrimus verissime motu copulam τε referendam esse ad vocem sequentem ideoque mutantum ordinem verborum: nam duo illa epitheta sunt unus eiusdemque ὄντος. Sed ubi de rebus agitur diversis, talis copulae positura talesque praepositionem elliptes tollit occurrunt, ut qui exemplorum huius idiomatici numerum habere velit, noti misissimis inceptis sit, quam qui instituat numerare arenas.] *τελευτὴν.* v. *τέρμα.* *τέρμα;* postremo. 164. [Nam Hoogeveenus ad Viger. p. 145. cum vulgari τέλος comparavit. Addo, item rarum, *τελευτὴν.* Pindarus Nem. XI. 21. καὶ *τελευτὰς* *ἀπάντας* γάρ επισούμενος.] *τιθένται;* *τιθεοδοται.* 92. *τίτανες,* *τίτανοι;* *τίτανοις.* 29. 248. *τρέπεοδαι* ἐπὶ τι, πρὸς τι. 30. *τρίβειν.* 55. *τροφὴ* et *τροφὴ* confusa. 157. *τροφὴν.* De quantitate h. v. 162. *Tyrtaeus.* 65.

T.

ἄγρια; *ἄγρια.* 524r. 525r. 526. *υπάγειν:* 62. *ὑπερόδεις* c. genit. 257.

ὑπέρθεος. H. Stephanus Ind.
in Thes. P. II. c. 140. C.:
„*Τηρέθεον, Quod est
supra numen divinum,
vel numinis voluntatem.*“
nullo huius adiectivi au-
ctore citato. Robertus
Constantinus cum aliis
Lexicographis, item sine
auctore: „*Τηρέθεον, ὑπὲρ
τὸ θεῖον, ἡ τὴν τοῦ θεοῦ
γνῶμην, praeter numinis
voluntatem.*“ Omnes se-
cuti sunt Hesychium aut.
Suidam. Sed in Hesy-
chio recte monuit V. D.
pro *ὑπέρθεοσ* legendum
esse *ὑπὲρ θεόν*: eodem
que modo in Suida cor-
rigendum est. Praeterea
in Demonactis versu, qui
est Brunckio in Mono-
stichis v. 202., cum pro
ὑπέρθεσι e Stobaeo edi-
tum sit *ὑπὲρ θεοίς*, facile
intelligitur, fidem huius
adiectivi admodum du-
biā esse. Schneiderus
versum edidit turpiter hi-
anter: *Θηγτὸς περικαὶς
μή φρόνει ὑπέρθεα.*
ὑπερτερία. 33.

Φ.
φαινειν, φανεῖη, φανῆη. 232.
243.

Philemon. v. supra s. v. *τέ-*
φοῖνιξ. 4. *φοῖνιξ* an *φοίνιξ.*
215. sq.

X.

χαιτήεις. 152.
χαιτόεσ an *graecum* sit. 132.
χαλεψθείς etc. 13.
χάριν ἔνεκα posita ἐκ πα-
ραλλήλου. 169. sq.
Chasmidae osores. 108.
χέρινη. 66.
χρωσίην, χρυσῆν. 215.
χωριζειν. 9.
χωρίς. 9.

Ψ.

ψρδνός. 11. sq.
ψυδρός. 11. sq.

Ω.

ω correptum. 132. 156.
ω et ον per synizesin coa-
lescunt. 50.
ών. 151. 155.

Pag. 20. not. ad v. 218. lin. 2. *πόν.* leg. *πνόν.*